

Ved Siden af ham stod Fløjdøren aaben ind til Dagligstuen, et stort, herskabeligt udstyret Rum, hvor Husets Datter, en rød-blond Dame, sad og syede ved en højstammet Lampe med søgrøn Silkeskærm.

Alt var stille rundt om. Det var, som om al Lyd var druknet i Snehavet deruden for. Foruden Provstens tonende Bas hørtes kun Kakkeldens Buldren og den ensformige Eftersnakken af en Papegøje, der sad i et Bur inde hos Frøkenen i Dagligstuen.

Den unge Fremmede var Provstens nye Kapellan, hvis Ankomst man ikke alene i Præstegaarden men overalt i Sognet havde ventet i største Spænding. Især havde Provst Tønnesen i den sidste Tid gaaet usædvanlig tankefuld omkring og forberedt sig paa at modtage sin unge Lærling og Medhjælper; og ikke saa saare havde man i Dag rejst sig fra Middagsmaaltidet, før de to Præster trak sig tilbage til Studereværelsets grønne Halvskumring, hvor de nu sad paa fjerde Time og drøftede allehaande Ting, deres fælles, ansvarsfulde Gærning vedrørende.

Det var saa godt som udelukkende Provsten, der havde Ordet. Kapellanen var endnu en ganske ung Mand paa seks og tyve Aar, og det var ikke